

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Hradci Králové – pobočka v Pardubicích rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu JUDr. Jana Dvořáka a soudců Mgr. et Mgr. Jaroslava Vávry a JUDr. Petry Venclové, Ph.D., v právní věci

žalobce: **M. T.**
zastoupený advokátem JUDr. Emilem Flegelem
sídlem K Chaloupkám 3170/2, 106 00 Praha

proti
žalovanému: **Krajský úřad Pardubického kraje, IČ 70892822**
sídlem Komenského náměstí 125, 532 11 Pardubice

v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 18. 10. 2021, č. j. X,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Rozhodnutím žalovaného uvedeným v záhlaví tohoto rozsudku bylo podle § 90 odst. 5 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád (dále jen „správní řád“) zamítnuto odvolání žalobce a potvrzeno rozhodnutí Magistrátu města Pardubic ze dne 13. 5. 2021, č. j. X (dále jen „správní orgán I. stupně“). Správní orgán I. stupně zamítl námitky žalobce proti záznamu bodů v jeho evidenční kartě řidiče a záznam 12 bodů potvrdil.

2. Žalobce napadl rozhodnutí žalovaného včasné podanou žalobou podle ust. § 65 a násl. zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“). Podle žalobce je žalované rozhodnutí, stejně jako rozhodnutí správního orgánu I. stupně, nepřezkoumatelné. Podkladem pro záznam bodů v registru má být pravomocné rozhodnutí o přestupku, nikoli pouhé oznámení o uložení pokuty příkazem na místě. Oba správní orgány však nedisponovaly žádným pravomocným rozhodnutím v podobě originálů ani kopií příkazových bloků. Žalobce odkázal na několik rozhodnutí Nejvyššího správního soudu (dále též „NSS“), podle kterých si má správní orgán v případě, že jsou námitky dostatečně způsobilé zpochybnit oznámení o uložení pokuty, vyžádat příslušný pokutový blok. Žalobce zcela konkrétním způsobem zpochybnil obsah příkazových bloků, a žalovaný tak byl, v souladu s uvedenou judikaturou, povinen vyžádat si předmětné příkazové bloky a provést je jako důkaz, což neučinil.
3. Žalobce dále neměl možnost se před vydáním žalovaného rozhodnutí seznámit s odvoláním ve věci účastnice M. A., vedeného u odvolacího orgánu pod spisovou značkou sp. zn. SpKrÚ 86875/2020/ODSH/16 a námitkami, které se objevily též v dalších řízeních, např. SpKrÚ 37204/2021ODSH/8, SpKrÚ 26661/2021/ODSH/16. Došlo tak k porušení ustanovení § 36 odst. 3 správního řádu. Uvedené podklady totiž nejsou součástí spisu, žalobce je nezná, nikdy je neviděl a o jejich existenci se dozvěděl teprve z odůvodnění napadeného rozhodnutí. Žalobce tak nemohl údajnou totožnost těchto námitek a námitek uplatněných v jeho věci posoudit, vyjádřit se k ní a rozporovat ji. Jedná se přitom o stěžejní podklady pro vydání rozhodnutí, neboť právě na nich žalovaný vystavěl svou argumentaci o „typizovaných námitkách“ a o tom, že v řízení nebylo třeba pořídit kopie příkazových bloků.
4. Na základě výše uvedeného žalobce navrhl, aby soud žalované rozhodnutí zrušil a věc žalovanému vrátil k dalšímu řízení.
5. Žalovaný ve vyjádření k žalobě setrval na závěrech obsažených v odůvodnění napadeného rozhodnutí. Žalovaný dodal, že zmíněné podklady, ke kterým se žalobce nemohl vyjádřit, zjistil z úřední činnosti. Podle získaného e-mailu s pokyny Klubu řidičů lze dovodit, že se jedná o účelovou strategii, kterou žalobce kopíruje (bez ohledu na to, zda s Klubem řidičů spolupracoval, či nikoli). V daném případě je jedním z důsledků „skrytého“ zastoupení ta skutečnost, že velice podobná či shodná podání učinili i další účastníci. Žalovaný zároveň navrhl provedení následujících důkazních prostředků. Klub řidičů - pokyny MUMT, osvětlující, proč byly v dané věci námitky formulovány způsobem „na místě jsem nebyl, o ničem nevím, nic jsem nepodepsal“. Dále žalovaný navrhuje provést porovnání textu odvolání žalobce s textem odvolání ve věci vedené s jiným účastníkem pod sp. zn. SpKrÚ 86875/2020/ODSH/16, neboť text obou odvolání je (až na jeden odstavec) je zcela totožný, a to dokonce i co se týká grafické úpravy textu. Rovněž navrhuje porovnání textu odvolání žalobce s odvoláním jiného účastníka v řízení vedeném pod sp. zn. SpKrÚ 26661/2021/ODSH/16. Žalovaný má za to, že napadené rozhodnutí bylo vydáno v souladu se zákonem, a proto navrhuje, aby soud žalobu zamítl.
6. Z obsahu správního spisu soud zjistil, že žalobce dosáhl 12 bodů v bodovém hodnocení řidiče na základě 4 záznamů, konkrétně na základě oznámení o uložení pokuty příkazem na místě ze dne 10. 3. 2021 (zaznamenáno 5 bodů), ze dne 29. 8. 2020 (2 body), ze dne 19. 5. 2020 (2 body) a ze dne 25. 12. 2019 (3 body). Na základě toho bylo žalobci doručeno

oznámení o dosažení 12 bodů v bodovém hodnocení a výzva k odevzdání řidičského průkazu v důsledku pozbytí řidičského oprávnění. Proti dosažení 12 bodů v bodovém hodnocení řidiče podal žalobce námitky. Správní orgán I. stupně následně vydal rozhodnutí, kterým námitky zamítl jako neodůvodněné a provedené záznamy bodového hodnocení řidiče potvrdil. Proti tomuto rozhodnutí podal žalobce odvolání. Žalovaný však napadeným rozhodnutím odvolání zamítl a rozhodnutí správního orgánu I. stupně potvrdil.

7. Podle žalovaného rozhodnutí předmětné záznamy v bodovém hodnocení řidiče byly provedeny správně a v souladu se zákonem, žalobce skutečně 12 bodů v bodovém hodnocení řidiče dosáhl. Žalovaný považuje žalobcovy námitky za obecné, typizované, nevěrohodné a nevzbuzující žádnou pochybnost o oznámeních a v nich uvedených údajích. Na podporu svých tvrzení žalobce nedoložil žádný relevantní důkaz. Z úřední činnosti navíc žalovaný zjistil, že zcela shodné námitky proti záznamu bodů jako žalobce podal též účastník M. A. v námitkovém řízení vedeném u Městského úřadu v Moravské Třebové pod sp. zn. SpKrÚ 86875/2020/ODSH/16. Totožné námitky se objevily i v dalších řízeních, např. sp. zn. SpKrÚ 26661/2021/ODSH/16.
8. Krajský soud v řízení vedeném podle ust. § 65 a násl. s. ř. s. přezkoumal žalované rozhodnutí v mezích žalobních bodů, bez nařízení jednání podle § 51 odst. 1 s. ř. s., přičemž dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.
9. Podle ust. § 123b odst. 1 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (dále jen „zákon o silničním provozu“): *Řidiči motorového vozidla, kterému byl příslušným správním orgánem uložen správní trest za přestupek nebo za jednání vojáka označené za přestupek ve zvláštním právním předpise, nebo mu byl uložen kázeňský trest za jednání mající znaky přestupku anebo mu byl soudem uložen trest za trestný čin nebo jehož trestní stíhání bylo podmíněně zastaveno nebo u něhož bylo rozhodnuto o podmíněném odložení podání návrhu na potrestání, a přestupek, jednání vojáka označené za přestupek ve zvláštním právním předpise, jednání mající znaky přestupku anebo trestný čin, za který mu byl uložen trest nebo pro nějž bylo trestní řízení vedeno, spáchal jednáním zařazeným do bodového hodnocení, se zaznamenaná v registru řidičů stanovený počet bodů.*
10. Podle ust. § 123b odst. 2 písm. a) zákona o silničním provozu: *Záznam v registru řidičů provede příslušný obecní úřad obce s rozšířenou působností ke dni nabytí právní moci rozhodnutí o uložení správního trestu za přestupek nebo za jednání vojáka označené za přestupek ve zvláštním právním předpise, rozhodnutí o uložení kázeňského trestu za jednání mající znaky přestupku anebo rozhodnutí, kterým se ukládá trest za trestný čin, nebo ke dni nabytí právní moci rozhodnutí o podmíněném odložení podání návrhu na potrestání nebo podmíněném zastavení trestního stíhání, a to nejpozději do 5 pracovních dnů ode dne, kdy mu bylo doručeno oznámení o uložení pokuty za přestupek příkazem na místě.*
11. Podle ust. § 36 odst. 3 věty první správního řádu: *Nestanoví-li zákon jinak, musí být účastníkům před vydáním rozhodnutí ve věci dána možnost vyjádřit se k podkladům rozhodnutí; to se netýká žadatele, pokud se jeho žádosti v plném rozsahu vyhovuje, a účastníka, který se práva vyjádřit se k podkladům rozhodnutí vzdal.*
12. Z ustanovení § 123b odst. 2 písm. a) zákona o silničním provozu vyplývá, že podkladem pro záznam bodů do registru řidičů je oznámení o uložení pokuty za přestupek

příkazem na místě. Pokud se však v řízení vyskytnou pochybnosti o údajích zde zaznamenaných, je nutné vycházet i z dalších důkazů. Ovšem ne každé zpochybnění údajů zakládá povinnost správního orgánu, aby si vyžádal další listiny, které by tyto údaje prokazovaly (srov. např. rozsudek NSS ze dne 4. 1. 2012, č. 3 As 19/2011-74, rozsudky správních soudů jsou dostupné na www.nssoud.cz). Je totiž třeba rozlišovat případy, kdy je námitka vyjádřena jen obecně, od případů, kdy žalobce uvede i další skutečnosti, které jeho tvrzení blíže specifikují. Správní orgán musí posuzovat jak kvalitu tvrzení žalobce, tak kvalitu oznámení o uložení pokuty příkazem na místě. Co se konkrétně týká vyžádání příkazových bloků, podle ustálené judikatury správních soudů (srov. např. rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 17. 12. 2021, č. j. 3 A 243/2018-64, rozsudek NSS ze dne 24. 8. 2010, č. j. 5 As 39/2010-76, rozsudek NSS ze dne 29. 3. 2017, č. j. 8 As 186/2016-35) je správní orgán povinen vyžádat si je pouze v případě, když řidič v řízení o námitkách proti záznamu bodů upozorní na rozpor mezi oznámením a příkazovým blokem. Přitom ani zde nepostačuje obecná námitka. Žalobce sám odkázal na několik rozhodnutí Nejvyššího správního soudu, která jsou podle něho aplikovatelná na nyní projednávaný případ. I když sám uvedl, že námitky musí být dostatečně způsobilé zpochybnit oznámení o uložení pokuty, žádné takovéto námitky nesdělil. Nestačilo tedy bez dalšího uvést pochybnosti o údajích zaznamenaných v oznámení o uložení pokuty. Naopak je ke vzniku povinnosti přezkoumat příkazní bloky nezbytné, aby námitka byla uplatněna dostatečně konkrétně. V nyní posuzovaném případě žalobce výslovně uvedl: *„[p]řestupky jsem nespáchal, na místě jsem nebyl a vozidlo jsem neřídil, příkazový blok jsem na místě nepodepsal a s uloženou pokutou jsem nesouhlasil.“* Takovéto vyjádření ale ve světle výše uvedeného nepostačuje. Je totiž třeba rozlišit případy, kdy řidič bez dalšího uvede, že se přestupku nedopustil či příkazový blok nepodepsal, a případy, kdy současně uvede skutečnosti konkretizující toto jeho tvrzení (srov. rozhodnutí NSS ze dne 4. 1. 2012, č. 3 As 19/2011 – 74). O jinou situaci by se tak jednalo v případě, pokud by žalobce např. uvedl, že se v době údajného spáchání přestupku nacházel na jiném místě a v tuto dobu vozidlo řídit nemohl a svá tvrzení podložil navrženými důkazy. Krajský soud neprováděl pro nadbytečnost důkazy směřující k prokázání toho, že se jedná o formulaci opakovaně užívanou v jiných námitkových řízeních jiných účastníků, neboť obecnost a paušálnost námitek je dána již jejich samotným obsahem.

13. Jak poznamenal žalovaný, nejedná se o jediný přestupek, ale o sérii přestupků ze strany žalobce. Pokud žalobce tvrdí, že různí policisté a strážníci městské policie nezávisle na sobě ve čtyřech případech uložili pokuty příkazem na místě, aniž by žalobce vůbec byl řidičem vozidla, aniž by byl na místě a aniž by blok ve kterémkoli z těchto případů podepsal nebo s ním souhlasil, pak bylo na něm, aby taková svá závažná tvrzení konkretizoval a zejména aby uvedl další skutečnosti podporující jeho tvrzení. Žalobce však uvedl zcela paušální námitky, které lze uplatnit šablonovitě ve všech případech bez ohledu na konkrétní skutkové okolnosti. Žalobcovy námitky proto soud hodnotí jako paušální a nevěrohodné. Tedy soud uzavírá, že správní orgán nebyl povinen v dané věci žalobce vyžádat si pokutové bloky či jejich kopie, neboť oznámení o přestupcích, které jsou obsahem správního spisu, jsou jednoznačné, srozumitelné, obsahují podstatné náležitosti pro provedení záznamu bodů a současně žalobce neuplatnil do žádného z oznámení o přestupku takové námitky, které by důvodně obsah jednotlivých záznamů zpochybnily.

14. Pro úplnost krajský soud upozorňuje, že námitkové řízení nemá nahrazovat řízení o opravných prostředcích proti podkladovému rozhodnutí. Správní orgán totiž v námitkovém řízení zásadně nepřezkoumává správnost a zákonnost aktů orgánů veřejné moci, na základě kterých byl záznam proveden, neboť na tyto akty je třeba nahlížet jako na správné a zákonné, a to až do okamžiku, než je příslušný orgán veřejné moci zákonem předvídaným postupem prohlásí za nezákonné a zruší je (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 6. srpna 2009, č. j. 9 As 96/2008 - 44). Proto v zásadě nemohou být v námitkách proti provedenému záznamu bodů v registru řidičů s úspěchem uplatňovány výtky, které mají místo v řízení o přestupku. Tento typ výhrad překračuje rámec zkoumání podkladového rozhodnutí v námitkovém řízení, neboť k jeho řešení slouží obnova blokového řízení (srov. usnesení rozšířeného senátu NSS ze dne 23. dubna 2021 č. j. 6 As 174/2019-35, usnesení rozšířeného senátu NSS ze dne 12. 3. 2013, č. j. 1 As 21/2010 - 65, č. 2838/2013 Sb. NSS, rozsudek č. j. 6 As 96/2014 - 31). V této souvislosti je také nutné zdůraznit, že žádostí o obnovu řízení, ve kterém byla žadateli uložena pokuta v blokovém řízení, se zahajuje řízení o žádosti o obnovu blokového řízení, nikoliv řízení o námitkách proti záznamu bodů v evidenční kartě řidiče.
15. K námitce žalobce, že žalovaný měl postupovat podle § 36 odst. 3 správního řádu před vydáním rozhodnutí, uvádí soud následující argumentaci. Ze správního spisu nevyplývá, že by žalovaný procesně relevantním způsobem vyrozuměl žalobce o záměru přistoupit ve věci k vydání rozhodnutí, neupozornil ho na to, že ve věci již bylo ukončeno shromažďování podkladů rozhodnutí a neumožnil mu tak před vydáním rozhodnutí se k věci vyjádřit (na rozdíl od správního orgánu I. stupně – viz list č. 31 prvostupňového správního spisu). Naproti tomu však je ze správního spisu jednoznačné, že jeho obsahem nebyl již po vydání rozhodnutí správním orgánem prvního stupně doplňován, vyjma podaného odvolání a postoupení odvolání.
16. Institut seznámení se s obsahem správního spisu plní svůj účel, je-li realizován „[v] době, kdy mezi seznámením se s podklady a vydáním rozhodnutí již není správní spis o další důkazní prostředky doplňován“ (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 26. 2. 2010, čj. 8 Afs 21/2009-243). V souladu s tím pak podle ustálené judikatury správních soudů může důvodně namítaná procesní vada vést ke zrušení správního rozhodnutí jen v případě, že mohla mít vliv na zákonnost takového rozhodnutí (srov. rozsudky NSS ze dne 4. 6. 2003, čj. 6 A 12/2001 - 51, č. 23/2003 Sb. NSS, a ze dne 8. 2. 2007, čj. 2 Afs 93/2006 - 75). Není totiž důvod rušit rozhodnutí v situaci, kdy je zřejmé, že správní orgán by po odstranění vytýkané vady vydal v dalším řízení rozhodnutí v zásadě shodné (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 4. 1. 2011, čj. 2 As 80/2010 - 49). Pro to, aby byl žalobce se svou námitkou úspěšný, bylo třeba, aby konkrétně uvedl důkazní návrhy, které v důsledku pochybení žalovaného neuplatnil, nebo aby jinak tvrdil a doložil, že by řízení mohlo mít při řádném průběhu jiný výsledek. Tedy dostatečným způsobem popsat, jak by se rozhodnutí změnilo v případě, pokud by se správní orgán procesní vady nedopustil. Žalobci nic nebránilo v tom, aby uvedl konkrétní důkazní návrhy, s jejichž pomocí by prokázal, že tato procesní vada mohla mít zásadní dopad také do jeho hmotněprávního postavení. I zde ale žalobcova námitka zůstala v obecné rovině. Podle rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 3. 3. 2021, č. j. 18 A 48/2020-67: „[j]e to žalobce, kdo má tvrdit a dokládat, jak se nerespektování § 36 odst. 3 správního řádu konkrétně dotklo jeho práv“.

Žalobce uvedl, že: „[n]emohl onu údajnou „totožnost námitek“ posoudit, vyjádřit se k ní a rozporovat ji.“ Omezil-li se tak žalobce na takovouto obecnou námitku, pak popsaná vada neměla v nyní posuzované věci vliv na zákonnost napadeného rozhodnutí.

17. O nedůvodnosti žalobní námitky svědčí také žalobcův postup po skončení odvolacího správního řízení. Žalobce po vydání napadeného rozhodnutí nepožádal o nahlížení do spisu (přičemž této možnosti si musel být vědom, neboť takto učinil po skončení prvostupňového správního řízení – viz list č. 35 správního spisu) a bez dalšího přistoupil k podání žaloby. Vzhledem k tomu, že v průběhu odvolacího správního řízení ani po jeho skončení žalobce do správního spisu nenahlížel, není pak soudu jasné, na základě čeho mohl žalobce tvrdit, že shora citované podklady nejsou součástí spisu.
18. Krajský soud pak rovněž neshledal potřebným provádět dokazování podklady, na které odkázal žalovaný ve vyjádření k žalobě. Pro posouzení projednávané věci jsou s ohledem na shora uvedené nadbytečné, neboť již nemohou přinést další objasnění skutkového základu věci.
19. Na základě výše uvedeného soud žalobu jako nedůvodnou zamítl podle ust. § 78 odst. 7 s. ř. s.
20. O náhradě nákladů řízení rozhodl krajský soud podle zásady úspěchu ve věci zakotvené v ust. § 60 odst. 1, 7 s. ř. s., když žalobce nebyl v soudním řízení úspěšný a žalovanému jako správnímu orgánu nevznikly takové náklady soudního řízení, které by přesahovaly rozsah jeho běžné úřední činnosti (viz usnesení rozšířeného senátu NSS ze dne 31. 3. 2015, č. j. 7 Afs 11/2014-47, č. 3228/2015 Sb. NSS, běžnou úřední činnost by přesahovaly zejména náklady správního orgánu vynaložené na obranu proti žalobám zjevně šikanózním, viz např. rozsudky NSS ze dne 8. 3. 2012, čj. 2 As 45/2012-11, ze dne 26. 10. 2011, čj. 7 As 101/2011-66, č. 2601/2012 Sb. NSS).

Poučení:

Toto rozhodnutí nabývá právní moci dnem doručení účastníkům řízení.

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Pardubice 25. února 2022

JUDr. Jan Dvořák v. r.
předseda senátu